

[INICI](#)[QUI SÓC](#)[CONTACTE](#)[ELS MEUS LLIBRES](#)[BLOG](#)[AGENDA](#)

XAVIER ALIAGA

SOTA LA CREUETA

MÚSICA

ELS PAVESOS: LA "NOVA CANÇÓ" FALLERA

Utilitzem cookies pròpies i de tercers per millorar l'experiència de navegació, i oferir continguts i publicitat d'interès.

En continuar amb la navegació entenem que s'accepta la nostra política de cookies.

[Accepte](#)

[Podeu obtenir](#)

[més informació, o bé conèixer com canviar la configuració, en aquest enllaç.](#)

Amb el temps hom perd la perspectiva. Si pregunteu, la gent associarà el Nova Cançó, que tingué el seu moment fundacional en l'edició del mitol tema de Raimon *Al vent*, ara fa mig segle, amb un grapat de seriosos cantautors carregats de guitarra i cantant a la llibertat i a la fi de la dictac Noms com el propi **Raimon**, com **Quico Pi de la Serra**, **Maria del Mar Br Ovidi Montllor**, **Lluís Llach** (el setzè jutge) o el primer **Joan Manuel Serrat**. La Nova Cançó tingué aquell component. I era necessari perquè el règim de Franco amenaç amb eternitzar-se encara més. Però al caliu del moviment musical, de l'aparició d'ur nodrida generació que als seixanta i als setanta es llançà a cantar en la seua llengua: Catalunya, Balears i el País Valencià, sorgiren també propostes en unes altres coordenades, franctiradors com ara **Pau Riba**, **Guillermina Motta** o **La Trinca** que interpretaren el moviment a la seua manera, bàsicament pel vessant lúdic, incorpor estils diversos i, en alguns casos, acostant el moviment als gustos, el cançoner i els més populars.

Al País Valencià els representants d'aquesta heterodòxia necessària, en tant que contribuïa a acostar el moviment a un espectre més ampli, foren **Els Pavesos**, la divertida, delirant i barroca (i també fallera) formació liderada pel desaparegut **Joan Monleón**, el showman per excel·lència de l'escena artística valenciana que ens deix desembre del 2009. La gènesi del grup ho diu tot: nasqueren en una comissió faller València, a principis dels anys 70, Corretgeria – Bany dels Pavesos (d'ací el nom de l formació), recuperant cançons tradicionals i portant-les de casal en casal. Amb tant que acabaren transcendint l'entorn faller i actuant, juntament amb Raimon, en la se edició del Festival de la Cançó Folk al País Valencià, el 1972. De fet, l'heterodòxia, les plomes, el circ, la pallassada, eren una manera diferent de vestir la reivindicació: Joa Monleón, en una entrevista, deia que la recopilació de les cançons tradicionals tenia intencionalitat molt clara. "Nosaltres no creem, posem d'actualitat allò perdut. La ge sent identificada i, al mateix temps, creem un sentiment de nacionalisme valencià". I

Utilitzem cookies pròpies i de tercers per millorar l'experiència de navegació, i oferir continguts i publicitat d'interès .

En continuar amb la navegació entenem que s'accepta la nostra política de cookies.

Accepte

Podeu obtenir

[més informació, o bé conèixer com canviar la configuració, en aquest enllaç.](#)

(qui venia del món del comerç i estava acostumat a tractar amb la gent), sinó també Banyuls, amb qui formava una parella explosiva, i del joc en qui hi participaven els músics, disfressats de monja, de pirata o del que calguera. No debades, la seua era també una vocació escènica: cada disc anava acompanyat del corresponent espectacle. I fins i tot representaren amb èxit, l'any 1975, un clàssic del teatre valencià del XVII, *L'infanta Tellina* i *el rei Matarot*, dirigits per **Rafa Gallart**.

El seu primer disc enregistrat, *A la nostra gent* (1976), de títol inequívoc i inenarrable coberta d'estil pop-art faller, pouava del cançoner popular amb temes com ara "La barraca", "Mare vull casar-me", "El tio Pep", "La creu del matrimoni", "Sant Antoni de Gabarda", "Cançó de Batre", "Micalet de la Seu", entre d'altres, on allò subversiu i, per sospitós, consistia en cantar en la pròpia llengua. Els Pavesos estigueren prohibits durant uns mesos per "posible alteración del orden público" arrel d'una denúncia per haver pronunciat frases contra la més alta magistratura del país durant un menjar informal a Gandia, en una comissió, segons arreplega la premsa de l'època. El seu èxit, tanmatés és inqüestionable: actuen en Canet Rock, compartint cartell amb Sisa i Pau Riba, tricant en la mítica sala Zeleste de Barcelona i tornen, després de la prohibició, en olor de multituds en el Teatro del Patronato, actual Sala Escalante.

En els temps següents apareixen en pel·lícules (*Pavesos o Déu mos lliure de la vida quotidiana*, de Juan Santolaria, de 1977), comparteixen cartell amb els més grans de cançó (Llach, Bonet, Pi de la Serra) i tornen a la càrrega, discogràficament parlant, a *pardal de Sant Joan... i la bolseria* (1978), i de nou la impagable recuperació de títols populars passada pel festiu filtre d'Els Pavesos. "El Cabanyal", "La manta al coll", "Orxata valenciana", "Ja plora el xic", "Ja no canta el capellà", "El frare d'Agres"... Un disc amb preludi, ni més ni menys, que de **Joan Fuster**.

El grup tingué temps de provar una certa experimentació en *València -Estambul - Konstantinòpolis* (1979), el seu disc més estrany, amb una mena de versió de **Jacqu**

Utilitzem cookies pròpies i de tercers per millorar l'experiència de navegació, i oferir continguts i publicitat d'interès .

En continuar amb la navegació entenem que s'accepta la nostra política de cookies.

Accepte

Podeu obtenir

[més informació, o bé conèixer com canviar la configuració, en aquest enllaç.](#)

forma constant. Una curiositat: un dels hits del disc, "Paquito el xocolatero", ara un h indiscutible també a les falles, apenes era conegut més enllà de les Comarques Centrals. Els Pavesos no foren l'únic en gravar-lo, però sí contribuïren decisivament convertir-lo en el que és ara.

La defunció de la banda no era molt llunyana. Però abans, els donà temps a gravar disc, *Borumballes falleres* (1981), que els connectava amb els seus orígens: "El faller cançó de la falla", "Nit de falles"... Un material que Monleón coneixia molt bé. El 1982 el seu darrer espectacle: "Pavesos nou i mig", amb la participació de la vedette **Rosi Amores**. Poc després, el grup es dissoldria. Per al musicòleg **Carles Gámez**, autor d llibre *Al vent, Crònica d'una Nova Cançó* (Publicacions de la Universitat de València, 2009), que a més va col·laborar amb les lletres en alguns dels discos d'Els Pavesos, contribució de la troupe de Monleón és indiscutible. "A nivell de la cançó valenciana Pavesos, juntament amb **Al Tall**, són els dos grups que posaren en valor la música d'arrels, uns des d'una vessant més lúdica. Ho fan des d'una barreja molt interessan d'estils, de folk, de rock, de fusió. No s'ha d'oblidar que per la banda passaren molts músics, com és el cas de **Remigi Palmero**. Són un nom fonamental de la recuperac revitalització de la cançó al País Valencià", conclou. I la contribució insospitada del n de les falles a la Nova Cançó, afegim nosaltres.

(Publicat al llibret de la falla República Argentina, 2011)

📌 Falles, Música

22 DE MARÇ DE 2011

Utilitzem cookies pròpies i de tercers per millorar l'experiència de navegació, i oferir continguts i publicitat d'interès .

En continuar amb la navegació entenem que s'accepta la nostra política de cookies.

[Accepte](#)

[Podeu obtenir](#)

[més informació, o bé conèixer com canviar la configuració, en aquest enllaç.](#)

CANÇONS DESAFINADES, THE END*1 de febrer de 2012***PEARL JAM TWENTY***19 d'abril de 2012***LA FALLA***2 d'octubre de 2017*

DEIXA UN COMENTARI

Nom (Necessari)

correu (Necessari)

Website

[DEIXA UN COMENTARI](#)

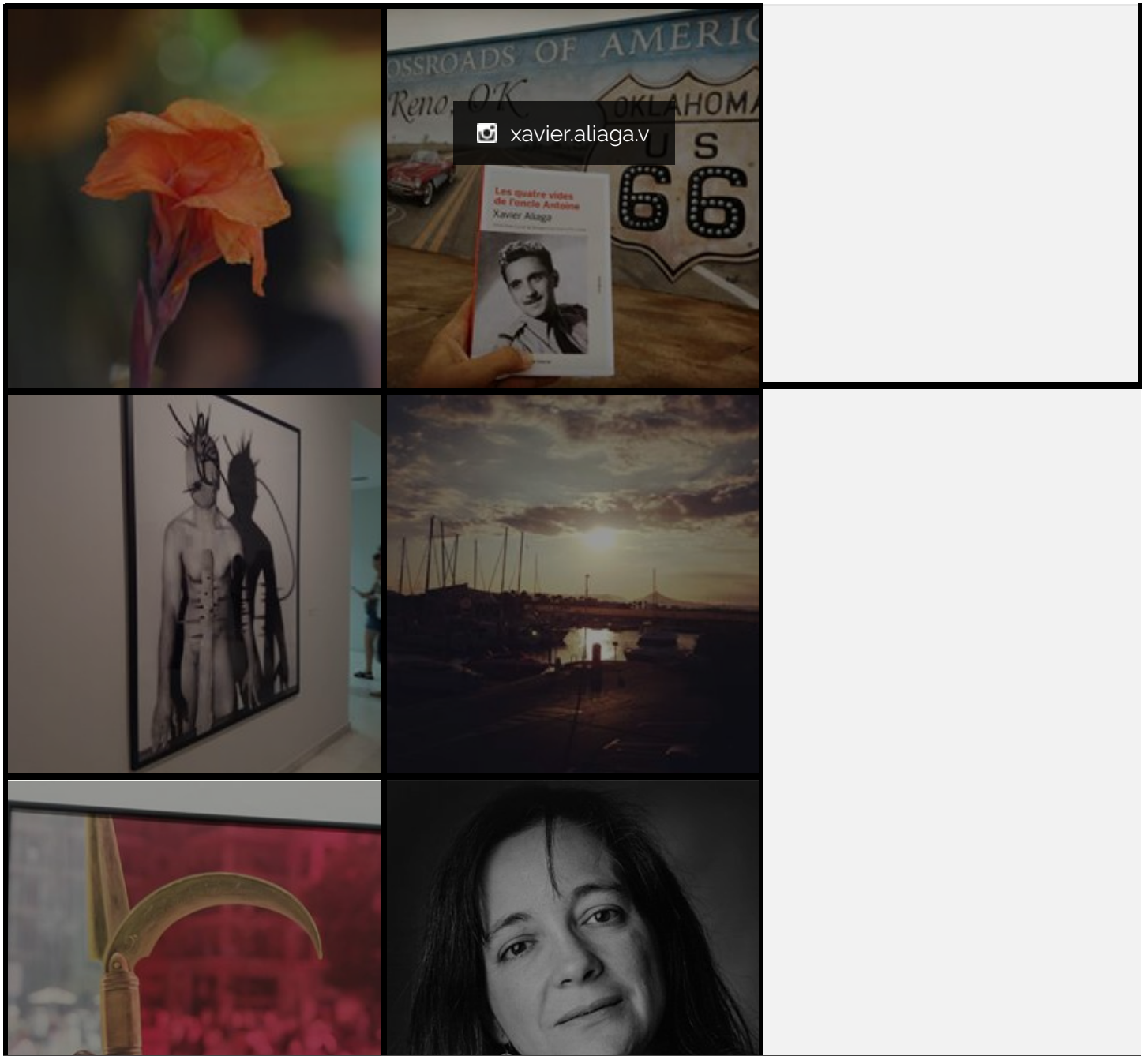
Utilitzem cookies pròpies i de tercers per millorar l'experiència de navegació, i oferir continguts i publicitat d'interès .

En continuar amb la navegació entenem que s'accepta la nostra política de cookies.

[Accepte](#)[Podeu obtenir](#)

[més informació, o bé conèixer com canviar la configuració, en aquest enllaç.](#)

SEGUEIX-ME A INSTAGRAM

Utilitzem cookies pròpies i de tercers per millorar l'experiència de navegació, i oferir continguts i publicitat d'interès .

En continuar amb la navegació entenem que s'accepta la nostra política de cookies.

[Accepte](#)

[Podeu obtenir](#)

[més informació, o bé conèixer com canviar la configuració, en aquest enllaç.](#)

*“Jo sóc allò que he llegit i allò que estic disposat a llegir. De la m
que som allò que mengem, som més enca*

Faume Cabré

© 2016 copyright Xavier Aliaga // Tots els drets reservats // Política de privacitat

Utilitzem cookies pròpies i de tercers per millorar l'experiència de navegació, i oferir continguts i publicitat d'interès .

En continuar amb la navegació entenem que s'accepta la nostra política de cookies.

Accepte

[Podeu obtenir](#)

[més informació, o bé conèixer com canviar la configuració, en aquest enllaç.](#)